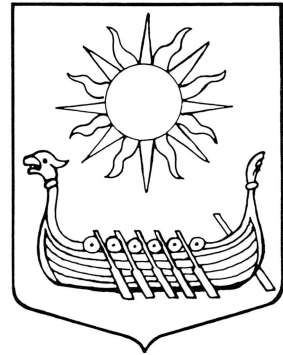

Till läsaren

*”Ett ord som en människa fäster sig vid
kan verka i oberäknelig tid...”*

Alf Henriksson

Sool-Öen har gått in i sitt tredje decennium. Ordet och bilden är två verksamma faktorer som Sool-Öen använt för att framkalla kunskap, intresse och medvetenhet om vår lilla privilegierade del av världen som är Sollerön.

Det sägs att en bild kan uttrycka mer än tusen ord. Dock kan orden framskapa tankar, fantasier och kunskap som ingen bild har förutsättningar för. Med visst fog betraktas boktryckarkonsten som en av mänsklighetens viktigaste uppfinningar. På ett förträffligt sätt kompletterar de bägge faktorerna ord och bild varandra som uttrycksmedel. Sool-Öen har försökt att använda bägge dessa faktorer för att nå fram till målet; kunskap om vår bygd.

Sool-Öen har i sina utgåvor även försökt medvetandegöra vår hembygd i skilda artiklar som sätter oss i relation till det historiska perspektivet. Ett eller annat citat kan belysa avsikten. I Eddan talas om att ”i Järnbäraland fanns ett fåkunnigt folk”. Dalalagen från 1200-talet säger bl.a. ”Dala Män hafwa waret et Fridsambt och Rättrådigt Folk”. Niels Bielke skriver år 1789 att dalkarlarna är ”älskare av sin urgamla frihet, laglydigt under rättvisa, obändigt under förtryck, lättörda men envisa, vill leva och dö för sin födelsebygd”. Lars Lunell: ”Dalfolkets hemkänsla är bekant och står i nära samband med känslan för oberoende”. År 1941 skrev Verner von Heidenstam att ”i Dalarna har allt sin egen stil”. Citaten kan stämma till eftertanke och många kan kanske finna en eller annan relation till det egna jaget.

Vi och vår ö i hjärtat av Dalarna har danats av skeenden i historien. Kunskap och medvetenhet om de traditioner som i rikt mått ännu finns och styr tillvaron, bidrar till en trygghet som den föränderliga världen visar ett allt större behov av.

Redaktionskommittén riktar ett tack till alla bidragsgivare och uttrycker en förhoppning om att denna utgåva av Sool-Öen blir de medverkandes tribut till ett ökat engagemang för vår bygd.

Redaktionen

Skogsarbetarliv i Sollerö utskog omkring 1911. Vid större drivningar fick ett arbetslag inleda med att fälla träd och timra en primitiv skogskoja till bostad över vintern. Kojan var ofta endast drygt manshög, jordgolv, eldpall mitt på golvet och med sovbritsar runt väggarna. Stall för hästarna var lika primitiva.

Bilden visar ett arbetslag utanför sin snötäckta koja djupt inne i storskogen. I förgrunden filas stocksågen. Fotot troligen taget en söndag som var enda tillfället då hela laget kunde vila och se om sina verktyg, ordna med brännved m.m.

Foto: Johan Öhman.